

Отиде си майката на Русе

Проф. Николай ВАСИЛЕВ

В средата на декември в Русе бе погребана Мария Варамезова.

Изпратиха я най-близките ѝ. Нямаше почести, поклонения, опечалени опашки, венци, медии. Нямаше прекланящи се президенти, съчувстващи премиери, скръбни министри и депутати, плачещи представители на гилдията. Нямаше даже представители на големеещата се общинска власт.

Мария Варамезова

Помпозните разлъки не са предназначени за непопулярни провинциални бабички. Това диктува йерархията на ценностите в днешното обезценено общество. Някои от националните началници забравиха, а други изобщо не са знаели, че ако не беше тя и хората като нея, всички те щяха да мечтаят за висшите си кресла от позициите на средностатистически аутсайдери.

Наричахме я майката на Русе. Бе тръгнала да се бори за чистия въздух на

децата си в челото на нечувано смелата демонстрация срещу прикляканията на Живков пред нахалството на Чаушеску, срещу мрънканията на Гриша Филипов, срещу осъдилия града ѝ на гибел режим.

Не се поколеба да се включи в Комитета за екологическа защита на Русе, в Клуба за подкрепа на гласността и преустройството в България, в дейността на демократичните партии и движения след 1989. Оттегли се до-

стойно. Отиде си достойно, отгледала шест деца, единадесет внуци и шестима правнуци.

Уважаеми госпожи и господа президенти, премиери, министри, депутати, ритуалите не са за мъртвите, ритуалите са за живите. Уважението към заслужилите уважение е силен стимул за заслужаващи уважение бъдещи дела... Трогателно (и правилно) е присъствието ви при погребението на известни актьори, певци, бизнесмени, политически

лидери.

Но след като не се поклонихте пред тленните ѝ останки, не забравяйте поне да положите цвете на гроба на Мария, на една от онези, които запазиха през вековете българския ген и дух, които жертвено твориха историята на родината - не от патриотарски възторг, не за идеологически каузи, не под развени партийни знамена, а в защита на живота и хляба на дечицата си!

Майките на България.